

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Presentació de la XXXIII edició de la Travessa Matagalls-Montserrat

Palau del Parlament, 6 de setembre de 2012

La presidenta

Bona tarda a tothom.

Ara comentava amb les persones que m'acompanyen a la taula que un any passa molt de pressa, i que recordo encara la reunió de l'any passat en què em van explicar, per primera vegada, en què consistia la cursa Matagalls-Montserrat. Ja som a l'any 2012, la vigília de la XXXIII Travessa Matagalls-Montserrat.

En primer lloc, els voldria donar la benvinguda a tots, als diputats de la cambra que ens han volgut acompanyar i a tots vostès, que de segur que molts han vingut altres anys. La d'enguany és la setena vegada que celebrem aquesta presentació aquí al Parlament, i per a mi, la segona.

Vull recordar que l'any passat a molts de vostès els vaig explicar on érem, i quina era la història d'aquest palau. No ho tornaré a fer. Ho he fet durant un any sencer, perquè pensava que, als actes que eren nous per a mi i que per primer cop se celebraven al Parlament, una manera de donar la benvinguda era explicar on som i què representen aquestes parets. Com que molts ho van sentir i altres ho saben, aquest any els tinc preparada una altra benvinguda. Enguany aquesta entitat celebra un aniversari important, però ja en parlarem després, però el Parlament també celebra un aniversari molt important aquest 2012: el vuitantè aniversari des que aquest palau es va convertir en seu del legislatiu català. Això va ser el 6 de desembre de 1932 amb Francesc Macià, que era el president de la Generalitat en aquell moment. Macià va negociar i va acordar amb l'ajuntament de Barcelona, que aquest palau, que era propietat del consistori, es convertís en seu del legislatiu de la Generalitat republicana. I així va ser.

I nosaltres, la mesa del Parlament, l'òrgan de govern d'aquesta casa, a l'acte de celebració de l'Onze de Setembre, d'aquí a quatre dies, a més d'atorgar les

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

medalles d'or del Parlament, que també els explicaré després, vam decidir de fer una celebració simbòlica, un acte, jo diria, molt emblemàtic. Vostès potser no s'hi han fixat quan han entrat al palau; ara quan surtin, si s'hi fixen i miren a dalt la façana, veuran que hi ha com un esparadrap molt gros que tapa l'escut. L'escut que, fins ahir, fins avui, és l'escut de Felip V, l'escut d'armes, que es va col·locar l'any 1939 després de liquidades les nostres institucions, quan es va treure el de la Generalitat i s'hi va col·locar el de Felip V. Doncs bé, el 10 de setembre, a l'acte que a dos quarts de nou del vespre celebrem aquí per la diada nacional, al final de l'acte, sortirem tots a fora i descorrerem, com si diguéssim, una cortina, és un dir, en una transmissió molt ràpida, cinc minuts a les parets, a la façana del Parlament, d'una petita part del discurs del president Macià que s'ha pogut conservar, i en aquell moment, doncs, haurem col·locat de nou aquell escut que el president Macià va col·locar-hi l'any 32.

Per tant, aquest any els he pogut explicar una altra part de la nostra història, que crec que és reeixida, positiva i emotiva. Els ho he guardat per dir-los-ho a vostès, que són dels primers a fer un acte aquest mes de setembre, dels primers que fem passat l'estiu. Quan surtin, els que no s'hi han fixat, ho miren i veuran com el dia 10 de setembre a la nit, segurament fins i tot es podrà veure per televisió, es transmetrà el moment que tornarem a recuperar l'escut de la Generalitat. I ja no explico res més. Després en parlarem.

Ara dono la paraula a les persones que m'acompanyen a la taula i que sí que ens faran una explicació de com funcionarà enguany la XXXIII edició de la Travessa Matagalls-Montserrat.

(...)

Després d'aquests parlaments em queda fer la clausura d'aquest acte, un acte senzill però que al Parlament li agrada poder acollir cada any. Per tant, a la seva disposició, encantada de poder rebre'ls cada any en aquest Parlament.

Entre altres motius, perquè el Club Excursionista de Gràcia i l'excursionisme en general a Catalunya són aquells elements que han ajudat a mantenir viva la flama de la catalanitat i, per tant, per a nosaltres i per al Parlament és un honor poder-los rebre aquí i presentar la MM12, com familiarment s'anomena la Matagalls-Montserrat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

És una convocatòria ben consolidada al calendari del Club Excursionista de Gràcia i, com ha dit la seva presidenta, és una cursa que potser és el projecte i la iniciativa més important, més arrelada i més antiga de l'entitat i, per tant, molt i molt important.

Si segueixo una mica les línies del que han explicat els que m'han precedit en la paraula, crec que és important assenyalar, i no sé si aquí ho ha dit el Francesc Pedrós però sí que ho ha dit a l'audiència que hem tingut abans, que des de fa uns quants anys, dels 3000 participants de la cursa, més del 80 per cent arriba en el temps que toca. Per tant, és un èxit. Fa anys era un 50 per cent i ja es considerava un èxit. En aquest moment ja és el 80/85. Per tant, potser hauran de fer-la una miqueta més llarga, eh? Enguany hi han afegit dos quilòmetres més. Potser caldria fer-la una miqueta més llarga, a veure si els és una mica més difícil. Crec que és important destacar això.

Després, m'he quedat igual que el senyor Moner, no tenia ni idea d'això dels mitjons antibutllofes. De les xiruques, sí, perquè també n'havia portat. Ara, dels mitjons antibutllofes, no. Per tant, és bo que cada dia aprenguem una cosa nova.

També, i crec que és bo aquests dies repetir el que ha dit el senyor Moner de l'esperit de lluita. En moments com aquest, de crisi, n'hem de fer oportunitat, i hem de celebrar el que és positiu. I la Matagalls-Montserrat és positiva. És un acte positiu, un acte que demostra l'empenta, l'esforç, la necessitat de voler participar col·lectivament en un projecte, i dins del que ell ha anomenat 'l'esperit de lluita', doncs, segur que de tot l'altre, que no cal que avui se'n parli, ens en sortirem. Per tant, és important que mantinguem aquest esperit de lluita, és important que mantinguem aquest coneixement del país, i és important allò que la presidenta va escriure a la carta a tots els associats quan va ser nomenada per presidir l'entitat, va dir: "Seguiré treballant pels ideals d'aquest club, que són l'excursionisme i Catalunya." Un i altre són indestructibles. Crec que això és molt important. Crec que això, a més, aquests dies, ens arriba més al cor. Quan arriba la diada nacional, l'Onze de Setembre, tenim com una mena d'emoció interna, perquè recordem la nostra història, perquè ens tornem més reivindicatius, perquè la mateixa diada és una diada reivindicativa, i enguany encara més, i per tant és important destacar i apreciar el que ha tingut valor durant anys, com són aquests ideals que continua tenint el Club Excursionista de Gràcia.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

La implicació de totes les persones que formaran part d'aquesta cursa: els 3000 participants, els 250 voluntaris, les persones de l'organització que es preocuparan pràcticament des de l'endemà de la Matagalls 2012 de la del 2013..., jo crec que aquesta implicació és un reflex del que és el país i de la voluntat de ser de tots nosaltres.

És també un reflex de la importància de la societat civil catalana. Ara hi ha associacions i fundacions a tot arreu, a totes les comunitats autònomes se n'han creat. Totes van copiant la llei d'associacions catalana, la llei de fundacions, però el que és cert és que el món associatiu català té una història i un teixit tan important que cap no s'hi pot comparar.

I un exemple clar és el del Club Excursionista de Gràcia que enguany celebra el norantè aniversari. Per tant, estem d'aniversaris i crec que val la pena destacar-ho. I destacar que un aniversari com aquest és important, perquè de vegades les entitats es queden en el record, en la història, en una tradició, però els costa adaptar-se al món i adaptar-se a l'actualitat. No és el cas del Club Excursionista de Gràcia que ha sabut adaptar-se i ha sabut, a través dels seus projectes, estar amatent a les necessitats de la societat d'avui, de la gent jove d'avui, de la gent no tan jove i, per tant, té diferents projectes que han permès que la vida que van fundar l'any 1922 —si no m'equivoco, eh?—, l'any 1922, el 13 de gener de 1922, Martorell, Sobrevia i Buch, amb aquell nom, 'Mai Enrere', sigui una realitat. 'Mai Enrere', sempre endavant. Això és important tenir-ho en compte i més en moments com l'actual.

També és l'aniversari de..., com ha dit, crec, el Jordi Merino o el Francesc Pedrós, és el quaranta aniversari de la travessa. El 1972 va començar la travessa Matagalls-Montserrat; ara es fa cada any. I és una travessa —com vosaltres dieu sempre— de resistència, no competitiva. I per tant, amb la voluntat que tothom que vulgui apuntar-s'hi i estigui preparat, perquè també sabem que s'hi presenten o s'hi inscriuen 4500 o 5000 persones i després unes 1000 reculen, perquè pensen: "Bé, jo m'hi apunto però ja ho veuré...", i després reculen. Per tant, hi ha gent que diu: "Això són figures d'un altre paner i fer 84 quilòmetres, ja no són 82, eh?, 84 quilòmetres o 85, doncs no és bufar i fer ampolles, sinó que és molt més seriós." També ajuda que altres s'animin i que altres ho facin al costat dels que estan inscrits, una mica per provar, no?, que passa això també? Que n'hi ha que no s'hi apunten però que aquell dia van i intenten fer un seguiment, eh?, sempre n'hi ha. I suposo que aquells, potser, l'any següent s'hi apuntaran perquè diuen: "Bé, ja he

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

aconseguit almenys arribar, potser no en vint-i-quatre hores però amb una mica més." Exacte.

I, com he comentat abans, és també el vuitantè aniversari d'aquest Parlament com a seu del legislatiu català, i sí que els vull fer un comentari, que també és una primícia, perquè serà d'aquí a quatre dies, que el dia 10 de setembre, el dilluns al vespre, celebrem l'acte institucional del Parlament, amb motiu de la diada nacional, atorgant la medalla d'or. Recordaran que l'any passat, no sé si els vaig fer el comentari que l'atorgàvem a Pep Guardiola, i que en aquell moment... Bé, Pep Guardiola ha estat un èxit perquè tots els nens que vénen cada setmana, tres o quatre escoles, em pregunten sempre per Pep Guardiola, i em demanen si Pep Guardiola ha estat aquí de veritat. I per tant, realment, la concessió de la medalla d'or a Guardiola va arribar on volia que arribés, on volíem que arribés, que és a la gent jove i, sobretot, amb aquell esperit de Pep Guardiola de fer equip, de valorar l'esforç, de valorar la capacitat d'iniciativa, etcètera.

Aquest any, amb la mesa vam creure oportú que en el moment que estàvem era important sumar les dues realitats de Catalunya: l'ànima social de Catalunya i l'ànima nacional. I en aquest sentit, coincidint amb el que vostès han comentat abans, que col·laboren cada any, des del punt de vista social, amb diferents entitats, doncs enguany atorguem la medalla d'or a Càritas, pel seu paper, no tan sols per tots els anys que han treballat en l'àmbit territorial, sinó especialment per aquests anys de crisi, en què encara han estat molt més al costat de la gent que ho necessita. I d'alguna manera aquesta ànima social és complement de l'altra ànima, l'ànima nacional, i això les fa indestruïbles.

I l'ànima nacional, l'hem posada amb la cara i el cos d'Òmnium Cultural, que celebra aquest any els cinquanta anys, els cinquanta anys de lluita i de defensa de la llengua, de la cultura i del país. I per tant vam considerar que era, potser, una atorgament just però, a més, positiu en el sentit dels temps que vivim. I per tant el dia 10 de setembre, en aquest acte que els he explicat, de recuperació de l'escut de l'any 32, atorgarem aquestes dues medalles.

I ja per acabar, deixin-me recordar el que l'any passat els vaig comentar de la Matagalls-Montserrat, perquè em va agradar molt un..., no era un vers, sinó una frase d'una persona, d'un escriptor que deia que Montserrat i el Montseny eren la muntanya santa i la muntanya de la natura dels catalans. I que l'una i l'altra eren de tots i de ningú. Per tant, d'alguna manera, voldria acabar recordant això, que

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

tant la muntanya de Montserrat com el Montseny són referents en l'imaginari col·lectiu català, i són referents importants en tots els moments, però encara més ara.

I finalment voldria fer un record i un reconeixement del que fins l'any passat, fins fa quatre mesos, era president d'aquesta entitat, el senyor Francesc Sanahuja, amb qui l'any passat vam presidir aquesta taula, i que durant deu anys ha estat president del club excursionista, i agrair-li la feina que ha fet, els serveis que ha prestat, i el reconeixement de tota la seva trajectòria. Sort i encert a la nova presidenta. Es veu que té empena, fa molts anys que és a l'entitat, coneix molt bé el club excursionista i estic convençuda que el sabrà tirar endavant.

I sí que m'agradaria esmentar uns valors, que crec que són garantia d'èxit en un projecte col·lectiu com el vostre: la perseverança, la continuïtat i la consistència. És el meu desig que aquests tres valors estiguin presents en la vostra entitat i que, de la mateixa manera que ha arribat a noranta anys de vida, en pugui fer noranta més, encara amb més vida, amb més amor al país i amb més catalanitat.

I vull agrair la implicació social de l'entitat. Aquest any, com ha dit, en l'AFANOC, l'associació de nens amb càncer. Crec que és important aquesta implicació social i cal destacar-la. Una cosa és la caminada no competitiva, i la caminada en què 3000 persones, doncs, gaudiran del passeig, del passeig una mica llarguet, però en gaudiran segur perquè els agrada caminar i els agrada fer aquesta travessa, i una altra és que, a més, l'entitat pensa que tot allò que es necessita perquè la travessa funcioni i vagi bé, des del menjar fins a la seguretat fins al que sigui, després té una bona finalitat el que no s'utilitza. I, per tant, m'han comentat que tenen ja la relació de diferents oenagés amb qui arriben a un acord per després de la travessa i, en aquest cas, aquesta implicació social amb l'associació de nens amb càncer, que penso que és una manera molt clara d'implicar-se, no solament des del punt de vista de la salut mental i física, sinó també des del punt de vista de la implicació social.

I res més, moltes gràcies per ser de nou avui aquí, i que l'any que ve ens puguem tornar a trobar però que no passi tan de pressa com enguany.

Moltes gràcies.